

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 14/2021. (IV. 23.) AB HATÁROZATA

a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 78. § (1) bekezdés c) pontjára vonatkozó alkotmányos követelmény megállapításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítása iránti bírói kezdeményezés tárgyában – *dr. Salamon László* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdéséből következő alkotmányos követelmény, hogy a hontalanság megállapítására irányuló eljárásban a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 78. § (1) bekezdés c) pontja szerinti ok fennállásának vizsgálata a kérelem érdemi elbírálásának előfeltétele; amennyiben az eljáró hatóság a szakhatóság állásfoglalása alapján azt állapítja meg, hogy a kérelmező tartózkodása sérti vagy veszélyezteti Magyarország nemzetbiztonságát, a kérelmet eljárási okból, annak további vizsgálata nélkül kell elutasítani, hogy a kérelmező hontalannak minősül-e.

2. Az Alkotmánybíróság a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 78. § (1) bekezdés c) pontja nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására, megsemmisítésére és alkalmazásának kizárására irányuló bírói kezdeményezést elutasítja.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának közzétételét a Magyar Közlönyben.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A Fővárosi Törvényszék tanácsa (a továbbiakban: indítványozó) az előtte folyamatban lévő, 105.K.705.714/2020. számú, hontalansági közigazgatási jogvita elbírálása iránt indított peres eljárásokban, az eljárás felfüggesztése mellett, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 32. § (1) és (2) bekezdése alapján indítványozta, hogy az Alkotmánybíróság a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 78. § (1) bekezdés c) pontja nemzetközi szerződésbe ütközését állapítsa meg, a rendelkezést semmisítse meg, továbbá rendelje el annak konkrét egyedi ügyben történő alkalmazási tilalmát. Az indítványozó szerint a támadott rendelkezés ellentétes a 2002. évi II. törvénnyel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Szervezete keretében New Yorkban, 1954. szeptember 28-án létrejött, a Hontalan Személyek Jogállásáról szóló Egyezmény (a továbbiakban: Hontalansági Egyezmény) 1. cikk 2. pontjával.
- [2] 2. Az alapügy I. rendű alperese (az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság) a felperes magánszemély hontalanság megállapítása iránti kérelmét 2017. március 17. napján meghozott határozatával elutasította. Az elutasító határozattal szemben a felperes bírósághoz fordult, a bírósági eljárás eredményeként a Kúria az ügyben született első- és másodfokú bírósági ítéleteket az I. rendű alperes határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezte,

és az alperest új eljárásra kötelezte. A megismételt eljárásban az I. rendű alperes a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 114/2007. (V. 24.) Korm. rendelet 165. § (1) bekezdése alapján szakhatóságként megkereste az ügy II. és III. rendű alpereseit (az Alkotmányvédelmi Hivatalt és a Terrorelhárítási Központot). Mind a II. rendű, mind pedig a III. rendű alperes szakhatósági állásfoglalásában azt állapította meg, hogy a felperes Magyarország területén való tartózkodása a nemzetbiztonságot veszélyezteti. A szakhatósági állásfoglalásokra tekintettel az I. rendű alperes a felperes hontalanság megállapítása iránti kérelmét ismételtelen elutasította, a határozattal szemben a felperes közigazgatási jogvitát kezdeményezett.

- [3] 3. A Harmtv. 78. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a hontalanság megállapítására irányuló kérelmet határozattal el kell utasítani, amennyiben a kérelmező tartózkodása sérti vagy veszélyezteti Magyarország nemzetbiztonságát. Az indítványozó álláspontja szerint a rendelkezés egy újabb kizárási okkal bővíti a Hontalansági Egyezmény 1. cikk 2. pontjában foglalt kizáró okokat, miközben a Hontalansági Egyezmény taxatív módon határozza meg azokat az esetköröket, amelyek fennállása esetén a hontalankénti elismerés nem állapítható meg. Ezzel összefüggésben az indítványozó utalt a 6/2015. (II. 25.) AB határozat (a továbbiakban: Abh.) indokolásának [21] bekezdésére is, mely ugyancsak megerősíti a Hontalansági Egyezmény vonatkozó rendelkezésének taxatív jellegét: „a Hontalansági Egyezmény hiteles, a 2012. évi II. törvénnyel kihirdetett magyar nyelvű szövege ugyanakkor kétséget sem hagy afelől, hogy mind a fogalom meghatározás, mind a (2) bekezdés szerinti taxáció eltérést nem engedően értelmezendő.” Az indítványozó arra is utalt, hogy a fenti okból kifolyólag a Harmtv. támadott rendelkezése az Alaptörvény Q) cikk (2) és (3) bekezdésében foglaltakkal is ellentétes.
- [4] 4. Az Abtv. 57. § (1) bekezdése alapján a belügyminiszter tájékoztatta az Alkotmánybíróságot a Harmtv. vonatkozó rendelkezésével kapcsolatos álláspontjáról. A belügyminiszter kiemelte: a Hontalansági Egyezmény 31. cikke még a részes államok területén jogszerűen tartózkodó hontalan személyek kiutasítását is lehetővé teszi nemzetbiztonsági vagy közrendi okból, ekként a Hontalansági Egyezmény szellemével is ellentétes eredményre vezetne az az értelmezés, mely szerint a kérelmezőket nem lehetne nemzetbiztonsági szempontból előzetesen ellenőrizni.

II.

- [5] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

„Q) cikk (2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.”

- [6] 2. A Hontalansági Egyezmény indítvánnyal érintett rendelkezése:

„1. Cikk – A »hontalan személy« kifejezés meghatározása

2. A jelen Egyezmény nem vonatkozik:

(i) olyan személyekre, akik jelenleg – az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosának kivételével – az Egyesült Nemzetek szerveitől vagy szervezeteitől védelemben vagy segélyben részesülnek, addig, amíg ez a védelem vagy segély fennáll;

(ii) olyan személyekre, akiket annak az országnak az illetékes hatóságai, melyben lakóhelyük van, olyan személyeknek ismertek el, mint akiket megilletnek az adott ország állampolgárságának birtoklásával járó jogok és kötelezettségek;

(iii) olyan személyekre, akiket illetően komoly okok állnak fenn annak feltételezésére, hogy:

a) a nemzetközi okmányokban megfogalmazottnak megfelelően béke elleni, háborús vagy az emberiség elleni bűnöket követtek el;

b) a tartózkodási helyük államán kívül, mielőtt abba az államba bebocsátást nyertek, súlyos, nem politikai bűncselekményt követtek el;

c) az Egyesült Nemzetek céljaival és elveivel ellentétes cselekmények elkövetésében vétkesek.”

[7] 3. A Harmtv. indítvánnyal támadott rendelkezése:

„78. § (1) A hontalanság megállapítására irányuló kérelmet határozattal el kell utasítani, amennyiben a kérelmező [...]

c) tartózkodása sérti vagy veszélyezteti Magyarország nemzetbiztonságát.”

III.

[8] A bírói kezdeményezés nem megalapozott.

[9] 1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy a bírói kezdeményezés megfelel-e a törvényben előírt feltételeknek.

[10] 1.1. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes a tekintetben, hogy az Abtv. 32. § (2) bekezdése alapján induló bírói kezdeményezésre is vonatkoznak a bírói kezdeményezésekkel szemben az Abtv. 25. §-ával kapcsolatban támasztott követelmények {legutóbb: 10/2020. (V. 28.) AB határozat, Indokolás [19]}. A bírói kezdeményezés a Harmtv. 78. § (1) bekezdés c) pontja Hontalansági Egyezménybe mint nemzetközi szerződésbe ütközését állítja. Az indítványozónak olyan közigazgatási határozatot kell felülvizsgálnia, melyben az alapügy felperesének hontalanság megállapítására irányuló kérelme a Harmtv. 78. § (1) bekezdés c) pontja alapján került elutasításra, ekként a támadott jogszabályi rendelkezés az alapügyben alkalmazott jogszabályi rendelkezésnek tekinthető.

[11] 1.2. Az indítvány határozott, pontos indokolást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a támadott jogszabályi rendelkezés miért ellentétes a Hontalansági Egyezmény 1. cikk 2. pontjával. A nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontja alapján, mely eljárás indítványozására az Abtv. 32. § (2) bekezdésében meghatározott személyi kör, így az indítványozó is jogosult. Az indítvány az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdéseiben foglalt, a határozott kérelemmel szemben támasztott feltételeknek eleget tesz {vö. 3058/2015. (III. 31.) AB végzés, Indokolás [8]–[24]; 2/2016. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [26]–[28]; 3064/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [8]–[13]}.

[12] 2. Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban korábban már vizsgálta a Harmtv. egy másik, hontalansági eljárással kapcsolatos rendelkezésének a Hontalansági Egyezménybe mint nemzetközi szerződésbe ütközését, és a következőket állapította meg. „A Hontalansági Egyezmény hiteles, a 2002. évi II. törvénnyel kihirdetett magyar nyelvű szövege ugyanakkor kétséget sem hagy afelől, hogy mind a fogalom meghatározás, mind a 2. bekezdés szerinti taxáció eltérést nem engedően értelmezendő. Tény az is, hogy Magyarország (a csatlakozás és a hatályba lépés időpontjában: Magyar Köztársaság) a hivatkozott 1. Cikkhez fenntartást nem fűzött, ennek lehetőségét a 38. Cikk egyébként is ténylegesen kizárja.” (Indokolás [21]) Az Alkotmánybíróság az Abh. Hontalansági Egyezménnyel kapcsolatos megállapításait jelen ügyben is irányadónak tekinti.

[13] 3. A Hontalansági Egyezmény eltérést nem engedő módon tartalmazza a hontalan személyek kategóriájának nemzetközi jogi definícióját, de nem tartalmaz előírásokat arra vonatkozóan, hogy milyen eljárásban kell a Hontalansági Egyezményben részes államoknak a hontalanság kérdését vizsgálniuk. Az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának A hontalanságról szóló 2. számú iránymutatása maga is rögzíti, hogy „[a] részes államok széles körű döntési jogkörrel rendelkeznek a hontalansági eljárás kialakításával és működésével kapcsolatban, mivel az 1954. évi egyezmény nem rendelkezik ennek részleteiről” (lásd az iránymutatás 10. pontját). Ez a széles körű mérlegelési jogkör azonban nem vezethet arra, hogy az államok ne biztosítsák mindenki számára a hontalansági eljáráshoz való hozzáférés lehetőségét, a hontalansági eljárást és annak garanciáit pedig jogszabályoknak kell rögzíteniük annak érdekében, hogy az eljárás tisztességessége biztosítható és számonkérhető legyen.

[14] A hontalanság ténykérdés: a hontalan személy attól a pillanattól hontalannak minősül, hogy megfelel a Hontalansági Egyezmény feltételeinek, mely tény hontalansági eljárásban történő megállapítása pusztán deklaratív jellegű (az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának A hontalanságról szóló 3. számú iránymutatása, 7. pont). Azáltal, hogy maga a Hontalansági Egyezmény rögzíti azokat az anyagi jogi feltételeket, melyek teljesülése esetén a kérelmező hontalansága megállapításra kerül, biztosított, hogy a hontalansági eljárás lefolytatása bármely,

a Hontalansági Egyezményben részes államban azonos eredményre vezessen abban az anyagi jogi kérdésben, hogy a kérelmező hontalannak minősül-e.

- [15] 4. A Hontalansági Egyezmény 7. cikk 1. pontja értelmében a részes államok a hontalan személyeknek ugyanolyan bánásmódot biztosítanak, mint általában a külföldieknek. A Harmtv. számos rendelkezésében következetesen érvényesíti azt a követelményt, hogy Magyarország nem engedélyezi azon harmadik országbeli állampolgárok magyarországi beutazását, illetőleg tartózkodását, akik (egyebek között) veszélyeztetik Magyarország közrendjét, közbiztonságát, nemzetbiztonságát vagy közegészségügyi érdekét [lásd például: Harmtv. 13. § (1) bekezdés *h*) pont; 21/A. § (5) bekezdés *c*) pont; 22/A. § (3) bekezdés *b*) pont; 22/A. § (6) bekezdés *c*) pont; 22/B. § (3) bekezdés *b*) pont; 22/B. § (4) bekezdés *b*) pont; 22/B. § (7) bekezdés *c*) pont; 33. § (2) bekezdés *b*) pont; 42. § (6) bekezdés *d*) pont; 43. § (1) bekezdés *c*) pont; 43. § (2) bekezdés *d*) pont; 45. § (2) bekezdés *b*) pont; 45. § (4) bekezdés; 45. § (8) bekezdés *b*) pont; 47. § (4) bekezdés; 47. § (6) bekezdés].
- [16] A Hontalansági Egyezmény nem zárja ki a hontalanság megállapítását kérelmező személyek nemzetbiztonsági ellenőrzésének lehetőségét sem. Ellenkezőleg: a Hontalansági Egyezmény 28. cikke éppen a nemzetbiztonsági és közrendi okot nevesíti olyan kivételként, amikor a részes államok a területükön jogszerűen tartózkodó hontalan személyek számára úti okmányt kötelesek kiállítani, a Hontalansági Egyezmény 31. cikk 1. pontja pedig azt rögzíti, hogy a részes államok a területükön jogszerűen tartózkodó hontalan személyeket csak a nemzetbiztonság vagy közrend okából utasíthatják ki. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a kérelmezők nemzetbiztonsági ellenőrzésének lehetősége kifejezetten összhangban áll a Hontalansági Egyezmény rendelkezéseivel.
- [17] Az Alkotmánybíróság azt is megjegyzi továbbá, hogy a Hontalansági Egyezmény 28. cikkében és 31. cikk 1. pontjában szereplő jogosultságok a hontalanok csoportján belül is kizárólag azokat illethetik meg, akik az érintett állam területén jogszerűen tartózkodnak, márpedig Magyarország a Harmtv. idézett rendelkezéseinek megfelelően a harmadik országbeli állampolgárok (beleértve a hontalanokat is) jogszerű magyarországi tartózkodásának előfeltételévé teszi azt, hogy az érintett személy ne jelentsen veszélyt Magyarország közbiztonságára vagy nemzetbiztonságára nézve.
- [18] A nemzetközi jog szabályai alapján (ide nem értve ezúttal az Európai Unió joga szabad mozgással és tartózkodással kapcsolatos szabályrendszerét) az államoknak nincs általánosan érvényesülő nemzetközi jogi kötelezettségük a külföldiek beutazásának és tartózkodásának engedélyezésére, mely alól a nemzetközi jog szabályrendszere csak egyes, nemzetközi szerződésekben kifejezetten nevesített esetekben enged kivételt (mint amilyen például a *non refoulement* elve). A *non refoulement* elvét, illetőleg más kivételeket ugyanakkor a Hontalansági Egyezmény nem nevesít, ennek megfelelően azokban az esetekben, amikor valamely kérelem elbírálása során kizárólag a Hontalansági Egyezmény szabályai az irányadóak, a részes államok teljes szabadságot élveznek annak a kérdésnek a meghatározásában, hogy a kérelmezőt nemzetbiztonsági ellenőrzésnek vessék alá, és amennyiben úgy ítélik meg, hogy a kérelmező sérti vagy veszélyezteti az adott állam nemzetbiztonságát, ne engedélyezzék számára a területükön való tartózkodást. A Hontalansági Egyezmény azt sem tiltja, hogy ez a nemzetbiztonsági ellenőrzési eljárás már a hontalansági kérelem érdemi elbírálását megelőzően megtörténjen. A nemzetbiztonsági ellenőrzés eredménye ugyanakkor nem jelenthet döntést abban az anyagi jogi kérdésben, hogy a kérelmező egyébként hontalannak minősül-e, vagy sem, ez a kérdés ugyanis független attól, hogy a kérelmező veszélyt jelent-e Magyarország nemzetbiztonságára.
- [19] Az Alkotmánybíróság megjegyzi: a Harmtv. vonatkozó rendelkezései (összhangban az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának iránymutatásaival) számos eljárásjogi garanciát tartalmaznak arra az esetre, hogy annak megállapítása, hogy a kérelmező sérti vagy veszélyezteti-e Magyarország nemzetbiztonságát, ne történhessen önkényesen. Ilyen eljárásjogi garanciának tekinthető a teljesség igénye nélkül a kérelem írásban (jegyzőkönyvben) történő rögzítése szóbeli kérelem esetén; a jogokról és kötelezettségekről történő tájékoztatás kötelezettsége; a személyes meghallgatás kötelezettsége; az anyanyelvhasználat joga; a jogi segítséghez való jog; az eljárás tárgyi költségmentessége; a határozattal szembeni bírósági felülvizsgálat lehetősége; és végül, de nem utolsósorban annak garanciális rögzítése, hogy az ENSZ Menekültügyi Főbiztoságának képviselője az eljárás bármely szakaszában részt vehet, ideértve a kérelmező meghallgatását is, a kérelmezőnek igazgatási segítséget nyújthat, betekinthez az eljárás irataiba, azokról másolatot is készíthet, valamint az idegenrendészeti hatóság közvetlenül megküldi részére a közigazgatási, illetve a bírósági határozatot is. Ezen eljárási garanciák megfelelően biztosítják, hogy amennyiben a kérelmező valójában nem sérti vagy nem veszélyezteti Magyarország nemzetbiztonságát, a hontalanság megállapítására vonatkozó eljárás megfelelően folytatódjon.

- [20] 5. A Hontalansági Egyezmény, miközben az eljárásrend meghatározásával összefüggésben a részes államok számára nagyfokú szabadságot tesz lehetővé, nem enged az egyes részes államok számára mérlegelést abban a kérdésben, hogy mely feltételek fennállása értékelhető a kérelmező hontalanságának megállapítása mint anyagi jogi kérdés vizsgálata során. A Hontalansági Egyezmény 1. cikk 2. pontjában szereplő feltételek objektív jellegűek, és azt biztosítják, hogy a hontalanság mint ténykérdés megítélése tekintetében azonos bizonyítékok alapján bármely részes államban azonos döntés szülessen abban az anyagi jogi kérdésben, hogy a kérelmező hontalannak minősül-e.
- [21] A Harmtv. 78. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a hontalanság megállapítására irányuló kérelmet határozattal el kell utasítani, amennyiben a kérelmező tartózkodása sérti vagy veszélyezteti Magyarország nemzetbiztonságát. A Harmtv. 78. § (1) bekezdése ugyanakkor ilyen esetekben csupán a kérelem elutasítását írja elő az eljáró hatóság számára, és nem pedig annak megállapítását, hogy a kérelmező hontalannak minősül-e. A Harmtv. 78. § (1) bekezdése egy bekezdésen belül, külön pontokban egyaránt tartalmazza a kérelem elutasításának anyagi jogi és eljárásjogi feltételeit, melyek alkalmazása a hontalanság fennállása tekintetében eltérő megállapítások megtételét (vagy ellenkezőleg, éppen az ilyen megállapítások mellőzését) igényli. Így például a 78. § (1) bekezdés a) pontja a Hontalansági Egyezmény mint anyagi jogi feltétel vizsgálatát követeli meg az eljáró hatóságok részéről, és ebben az esetben a kérelem elutasítása egyben annak megállapításával jár, hogy a kérelmező nem minősül hontalannak. A Harmtv. 78. § (1) bekezdés c) pontja ezzel szemben eljárásjogi feltételt tartalmaz, melynek bekövetkezése esetén az eljárást folytató hatóságnak már nem szükséges tovább vizsgálnia, hogy a kérelmező hontalannak minősül-e, és így az elutasító határozatnak nem kell megállapítást tennie a kérelmező hontalansága fennállása kérdésében sem.
- [22] 6. Azáltal, hogy a Harmtv. 78. § (1) bekezdése a hontalanság megállapítására irányuló kérelem elutasítása körében egyaránt tartalmaz anyagi jogi és eljárásjogi feltételeket, a nem kellően részletes jogi szabályozásból fakadóan nem zárható ki annak lehetősége, hogy a hontalanság megállapítására irányuló eljárásban a jogalkalmazó egyedi ügyekben a Hontalansági Egyezmény rendelkezéseivel ellentétesen alkalmazza a Harmtv. vonatkozó, egyébként a Hontalansági Egyezménnyel összhangban is értelmezhető rendelkezéseit.
- [23] Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése értelmében Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. Az Abtv. 46. § (3) bekezdése felhatalmazza az Alkotmánybíróságot arra, hogy hatáskörei gyakorlása során folytatott eljárásában határozattal megállapítsa azokat az Alaptörvény szabályozásából eredő és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeknek a vizsgált jogszabály alkalmazásának meg kell felelniük.
- [24] Az Alkotmánybíróság éppen ezért a Hontalansági Egyezmény mint Magyarország által nemzetközi szerződéssel vállalt nemzetközi kötelezettség érvényesülése kötelezettségének az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdéséből fakadó biztosítása érdekében alkotmányos követelményként állapítja meg, hogy a hontalanság megállapítására irányuló eljárásban a Harmtv. 78. § (1) bekezdés c) pontja szerinti ok fennállásának vizsgálata a kérelem érdemi elbírálásának előfeltétele; amennyiben az eljáró hatóság a szakhatóság állásfoglalása alapján azt állapítja meg, hogy a kérelmező tartózkodása sérti vagy veszélyezteti Magyarország nemzetbiztonságát, a kérelmet eljárási okból, annak további vizsgálata nélkül kell elutasítani, hogy a kérelmező hontalannak minősül-e.
- [25] 7. Tekintettel arra, hogy a Harmtv. 78. § (1) bekezdés c) pontjának a fentiek szerint létezik olyan értelmezése, amely a Hontalansági Egyezménnyel mint nemzetközi szerződéssel összhangban áll, az Alkotmánybíróság a Harmtv. 78. § (1) bekezdés c) pontja nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói kezdeményezést elutasította. Figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság a támadott rendelkezést nem semmisítette meg, az Abtv. 45. § (1), (2) és (4) bekezdésére tekintettel nem rendelte el a vizsgált rendelkezés alkalmazásának kizárását sem.
- [26] 8. A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 44. § (1) bekezdésének második mondatán alapul.

Budapest, 2021. március 23.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Salamon László alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [27] 1. Mint azt az Abh.-hoz fűzött különvéleményemben már részletesen is kifejtettem, a jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata nem az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b*) pontjában írt, alkotmányosági normakontrollt tartalmazó rendelkezésen, hanem – amint azt a jelen határozat indokolásának III/1.2. pontja (Indokolás [11]) is rögzíti – ettől különállóan, a 24. cikk (2) bekezdés *f*) pontjában meghatározott hatásköri szabályon alapul. (Azaz ilyen esetben nem a jogszabály Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatáról van szó.) Ezt az elhatárolást a jelen ügy kapcsán is fontosnak tartottam hangsúlyozni.
- [28] 2. A határozat rendelkező részében foglalt alkotmányos követelmény nézetem szerint nem hozható összefüggésbe az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésével; az voltaképpen a Hontalansági Egyezmény szabályozási körén kívül eső, a hontalanság megállapítása iránti kérelem érdemi elbírálásának eljárási előfeltételét tartalmazó szabályozással kapcsolatos jogértelmezési bizonytalanság kiküszöbölését szolgáló, az Alaptörvény által védett állami szuverenitásból [és nem a jogalkotó felé elvárást támasztó államcél rögzítő Q) cikk (2) bekezdéséből] fakadó követelményt állapít meg.

Budapest, 2021. március 23.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: V/8/2021.
Közzétéve a Magyar Közlöny 2021. évi 67. számában.

